

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

DOI: 10.34015/2523-4552.2023.4.04

УДК 342.9: 347.700

*Мельник Т. М.,
аспірантка Харківського
національного університету
внутрішніх справ
ORCID: 0009-0006-8890-4646*

ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ СУБ'ЄКТІВ ЮРИДИЧНОГО СУПРОВОДЖЕННЯ СТАТУТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Стаття присвячена дослідженню особливостей адміністративно-правового статусу та ролі суб'єктів юридичного супроводження статутної діяльності закладів вищої освіти. У статті наголошено на тому, що суб'єкти юридичного супроводження статутної діяльності закладів вищої освіти на різних рівнях спрямовують статутну діяльність закладів вищої освіти відповідно до вимог законодавства. До числа суб'єктів юридичного супроводження статутної діяльності закладів вищої освіти автором пропонується віднести такі органи (посадові особи) як: Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, Міністерство освіти і науки України, керівники закладів вищої освіти).

Ключові слова: суб'єкти, юридичне супроводження, адміністративно-правовий статус, статутна діяльність, заклади вищої освіти.

Постановка проблеми. Заклади вищої освіти в сучасному світі мають важливе значення як осередки науки, освіти та культури. Для забезпечення їх ефективної роботи та дотримання законодавства необхідне належне юридичне супроводження. У цьому контексті постає питання про суб'єктів цього супроводження та їх адміністративно-правовий статус.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У вітчизняній науковій думці окремим проблемним аспектам адміністративно-правового забезпечення вищої освіти в Україні

приділялась увага різними науковцями. Зокрема, до цієї проблематики звертались О. М. Бандурка, А. Л. Борко, С. М. Гусаров, О. Ю. Дрозд, С. Г. Головка, Н. А. Железняк, М. В. Ковалів, А. Т. Комзюк, О. В. Костиренко, К. Б. Левченко, Н. П. Матюхіна, С. В. Медведенко, Л. В. Могілевський, О. А. Моргунов, О. М. Музичук, В. О. Невядовський, В. М. Пашков, В. І. Підгірний, С. В. Потопальський, О. Ю. Салманова, В. В. Сокурено, Т. І. Тарахонич, Р. П. Томма, М. Р. Терованесов, В. І. Фелик, О. О. Шевчук, Г. В. Шевчук, О. М. Юхимюк та багато інших. Втім, незважаючи на чималу

кількість наукових здобутків, вчені фактично поза своєю увагою залишили проблемні питання особливостей адміністративно-правового статусу суб'єктів юридичного супроводження статутної діяльності закладів вищої освіти.

Постановка завдання. Мета статті полягає в тому, щоб визначити особливості адміністративно-правового статусу суб'єктів юридичного супроводження статутної діяльності закладів вищої освіти. Для досягнення вказаної мети необхідно вирішити такі завдання: сформулювати авторське розуміння суб'єкта юридичного супроводження статутної діяльності закладів вищої освіти; розглянути сутність адміністративного та адміністративно-правового статусу; визначити особливості адміністративно-правового статусу основних суб'єктів юридичного супроводження статутної діяльності закладів вищої освіти в Україні.

Виклад основного матеріалу. Сам термін «суб'єкт» набуває декількох значень у різних сферах. У юридичному контексті - це фізична або юридична особа, яка має права та обов'язки перед законом. З точки зору політичної науки суб'єкт може бути державою, регіоном чи будь-якою іншою політичною одиницею, що має свій власний суверенітет чи політичну владу [1, с. 112]. У соціологічному контексті це може бути індивід або група людей, які активно впливають на суспільство чи соціальні процеси. У всіх випадках, суб'єкт виступає як активний учасник з правами, впливом та визначеною роллю у відповідній сфері.

У юридичному контексті під суб'єктом виступає особа чи органі-

зація, які мають права та обов'язки перед законом. Це може бути фізична особа, тобто конкретна людина, яка має правовий статус і може бути носієм відповідних прав та обов'язків. Також суб'єктом може бути юридична особа – це учасник правових відносин, який наділена правосуб'єктністю та може виступати перед законом як окремий суб'єкт правових відносин [2, с. 46-47].

Суб'єкти юридичного супроводження статутної діяльності закладів вищої освіти на різних рівнях спрямовують статутну діяльність закладів вищої освіти відповідно до вимог законодавства. Це може бути, наприклад, державний орган, який регулює статутну діяльність закладів вищої освіти, юридичний відділ закладу вищої освіти, юридична фірма або незалежний юрист, який спеціалізується на питаннях вищої освіти.

Суб'єкт юридичного супроводження забезпечує виконання всіх юридичних процедур, укладення договорів, вирішення спорів, дотримання законодавства у сфері освіти тощо із додержанням вітчизняного законодавства у сфері вищої освіти.

Суб'єкти, які здійснюють юридичне супроводження статутної діяльності закладів вищої освіти, можуть бути різноманітними. Серед них можуть бути юридичні відділи та служби закладів вищої освіти, які забезпечують юридичну підтримку у всіх аспектах діяльності, включаючи укладання контрактів, вирішення спорів та інші питання. Зовнішні фахівці з юридичного супроводження також можуть надавати свої послуги для вирішення складних або спеціалізованих питань, які виникають у закладі вищої освіти. В. Ухач наголо-

шує, що до подібних суб'єктів також можуть відноситися державні органи, зокрема у сферах реєстрації, ліцензування та контролю за діяльністю закладів вищої освіти [3, с. 59].

На додаток до основних суб'єктів юридичного супроводження існують й інші організації та посадові особи, які можуть взаємодіяти із закладами вищої освіти у сфері юридичного забезпечення. Наприклад, професійні асоціації, які об'єднують викладачів та науковців, можуть надавати консультації з питань академічної свободи, правил публікацій, етики досліджень тощо. Також студентське самоврядування може брати активну участь у захисті прав студентів у закладах вищої освіти.

Адміністративний статус – це правовий, організаційний та адміністративно-територіальний стан певної території, об'єкта або суб'єкта, який визначає його положення, компетенції, повноваження та відносини з іншими суб'єктами або територіями. Адміністративний статус може бути встановлений законодавством країни, міжнародними угодами, установчими документами тощо [4, с. 94]. Це поняття може використовуватися для характеристики різноманітних суб'єктів та об'єктів, таких як адміністративно-територіальні одиниці, підприємства, установи, організації або навіть окремі особи (наприклад, громадяни).

Адміністративний статус визначається різними критеріями, такими як територіальні межі, форма власності, функціональні обов'язки та повноваження, спеціальні правові режими тощо, які визначають структуру, функції та поведінку певного суб'єкта чи об'єкта.

О. Остапенко стверджує, що адміністративний статус встановлюється законодавством, установчими документами, міжнародними угодами чи іншими нормативно-правовими актами. Він регулює повсякденну діяльність, взаємовідносини та функціонування суб'єкта або території в межах встановлених рамок і відображає їх статус і позицію в системі адміністративного управління [5, с. 390].

Адміністративний статус визначає обсяг повноважень, прав та обов'язків, які належать конкретному суб'єкту чи території. Це може включати в себе призначення та компетенції органів влади, фінансові зобов'язання та ресурси, а також взаємодію з іншими адміністративними одиницями чи суб'єктами.

Крім того, адміністративний статус може визначати особливості організації та функціонування публічного управління на відповідній території. Це включає в себе розподіл компетенцій між різними рівнями влади, механізми прийняття рішень, процедури взаємодії між урядовими та неурядовим структурами, а також заходи забезпечення громадської участі в управлінні та прийнятті рішень.

Отже, адміністративний статус відображає складну систему норм, правил та відносин, які визначають функціонування та розвиток суб'єкта чи території.

Щодо адміністративно-правового статусу, то важливо враховувати також міжнародні норми та стандарти, зокрема у контексті участі у міжнародних програмах обміну студентів та наукової співпраці. Заклади вищої освіти, які мають міжнародну акредитацію, можуть мати

специфічний статус та обов'язки, включаючи зобов'язання дотримуватися міжнародних стандартів якості освіти та досліджень.

Суб'єкти юридичного супроводження статутної діяльності закладів вищої освіти створюють складну мережу взаємодії, яка відіграє ключову роль у забезпеченні стабільності та розвитку закладів вищої освіти. Ця взаємодія сприяє забезпеченню прав та інтересів всіх зацікавлених сторін і відображається в якості наданих освітніх послуг, доступі до них та впровадженні інновацій в освітній процес. Таким чином, розуміння ролі та взаємодії суб'єктів юридичного супроводження та їх адміністративно-правового статусу стає ключовим для забезпечення ефективної діяльності закладів вищої освіти та вирішення важливих питань у цій сфері [6, с. 53].

Пропонуємо більш деталізовано розібрати кожного із основних суб'єктів юридичного супроводження статутної діяльності закладів вищої освіти в Україні, яких ми розглядаємо у широкому значенні. Почати пропонуємо з Верховної Ради України як єдиного в Україні законодавчого органу, яка відіграє важливу роль у забезпеченні юридичного супроводження статутної діяльності закладів вищої освіти в Україні. На рівні законів України визначено правовий статус закладів вищої освіти в Україні. Закони у сфері вищої освіти визначають права та обов'язки закладів вищої освіти, встановлюють процедури акредитації, ліцензування та нагляду (контролю) за їх діяльністю.

Не менш важливим є те, що Верховна Рада України приймає закони з питань прав людини та гро-

мадянських свобод, які також стосуються вищої освіти. М. Villadangos стверджує, що захист сутнісного характеру парламенту в сучасних демократичних суспільствах сумісний із пропозицією про необхідність його реформування. Фундаментальною метою будь-якої реформи, яка пропонується парламенту, має бути заява про його головну роль у публічній сфері та в політиці. Роль парламентів у вирішенні конфліктів, у тому числі територіальних, має посилюватися. Участь парламенту є еталоном будь-якої реформи. Тобто парламент є опорою сутності демократичної держави ХХІ століття [7, с. 24].

Президент України виступає як ще один суб'єкт у системі юридичного супроводження статутної діяльності закладів вищої освіти в країні. Одним із основних завдань Президента України є підписання законів, прийнятих Верховною Радою України. Це стосується і законів у сфері вищої освіти. Президент України також виступає як суб'єкт права законодавчої ініціативи щодо внесення змін до законодавства у сфері освіти. Він може виступати з ініціативами щодо покращення якості освіти, забезпечення доступності до неї та реалізації стратегічних цілей розвитку освіти в Україні [8].

Президент України також виступає у ролі представника держави на міжнародному рівні. Крім того, Президент України може брати участь у формуванні освітньої політики країни, виступаючи з ініціативами щодо реформування системи вищої освіти, впровадження нових освітніх програм, підвищення якості освіти та забезпечення конкурентоспроможності українських закладів

вищої освіти на міжнародному рівні.

Кабінет Міністрів України є ще одним ключовим суб'єктом юридичного супроводження статутної діяльності закладів вищої освіти в Україні, відіграючи важливу роль у формуванні та реалізації державної політики у сфері вищої освіти, а також у встановленні нормативно-правового середовища для функціонування закладів вищої освіти. Однією з основних функцій Кабінету Міністрів України є розроблення та реалізація стратегічних програм та положень щодо розвитку закладів вищої освіти. Це може включати ухвалення рішень щодо забезпечення фінансування закладів вищої освіти, встановлення стандартів освіти та наукової діяльності. Крім того, Кабінет Міністрів України відіграє важливу роль у регулюванні економічних та фінансових питань, які стосуються вищої освіти, визначаючи механізми фінансування закладів вищої освіти, розподіл державних коштів на освіту, а також ухвалює рішення щодо оподаткування та інших фінансових аспектів, які можуть впливати на фінансове забезпечення освітнього сектору. Важливою функцією Кабінету Міністрів також є забезпечення взаємодії з іншими органами влади та установами в сфері вищої освіти. Це може включати співпрацю з міністерствами та іншими відомствами для забезпечення комплексного підходу до розвитку освітньої системи [9, с. 73-75].

Міністерство освіти і науки України (далі – МОН України) виступає важливим суб'єктом у забезпеченні статутної діяльності закладів вищої освіти в Україні. МОН України розробляє та впроваджує норматив-

но-правові акти, які регулюють діяльність закладів вищої освіти, встановлюють правила та стандарти забезпечення якості вищої освіти. Ще однією важливою функцією є ліцензування та акредитація закладів вищої освіти. Ці процедури дозволяють перевірити відповідність діяльності закладів вищої освіти вимогам та стандартам, а також забезпечують їхнє визнання національними та міжнародними організаціями. МОН України також відповідає за контроль за дотриманням законодавства закладами вищої освіти. Це охоплює виконання статутів, регламентів та інших правил, а також вирішення конфліктних ситуацій та регулювання спірних питань. Крім того, МОН України надає консультації та підтримку закладам вищої освіти у юридичних питаннях, пов'язаних з їхньою діяльністю. Це може включати питання щодо прав та обов'язків, процедур реєстрації та змін статутів, а також інші аспекти юридичного супроводження. Крім основних функцій, МОН України відіграє ключову роль у формуванні стратегічних напрямків розвитку вищої освіти.

У період дії воєнного стану функціонування МОН України стає ще складнішим у контексті забезпечення статутної діяльності закладів вищої освіти. Перш за все, воєнний стан накладає певні обмеження на фінансові ресурси, які можуть бути спрямовані на освіту та науку. Збройний конфлікт призводить до перерозподілу бюджетних коштів на потреби безпеки та оборони країни. Також воєнний стан спричиняє нестабільність у країні, що впливає на роботу закладів вищої освіти, призводить до евакуації студентів та викладачів із зони ведення бойових дій, що пору-

шує нормальний режим здобуття освіти та проведення наукових досліджень. Не варто забувати, що воєнний стан може призвести до пошкодження чи знищення освітньої інфраструктури. Атаки на цільові об'єкти, включаючи університети та наукові центри, можуть призвести до руйнування будівель, обладнання та інших ресурсів, необхідних для здійснення освітньої та наукової діяльності. Водночас умови воєнного стану можуть призводити до переривання міжнародних зв'язків та співпраці з іноземними закладами вищої освіти та науковими установами. Це може ускладнити обмін студентів та проведення спільних досліджень [10, с. 25-32].

Міністерство внутрішніх справ України (далі – МВС України) відіграє важливу роль у юридичному супроводженні статутної діяльності закладів вищої освіти із специфічними умовами навчання, що входять до системи МВС України. Однією з ключових функцій МВС України в цьому контексті є розробка та впровадження нормативно-правових актів, які встановлюють правила функціонування та статутної діяльності закладів вищої освіти. Ці акти регламентують вимоги до освітніх програм, організаційної структури, кадрового забезпечення та інших аспектів діяльності цих закладів вищої освіти. Також МВС України відповідає за контроль за якістю освітнього процесу та науково-дослідної роботи у закладах вищої освіти із специфічними умовами навчання. Це охоплює проведення атестацій, моніторинг освітніх програм, а також заходи щодо підвищення якості освітнього процесу. Додатково МВС України надає юридичну підтримку

зкладам вищої освіти із специфічними умовами навчання в рішенні різноманітних правових питань, що виникають у процесі їхньої діяльності. Це може включати консультування з питань законодавства, захист їхніх інтересів в судових і адміністративних установах. Крім того, МВС України сприяє інноваціям та розвитку в закладах вищої освіти із специфічними умовами навчання, стимулюючи науково-дослідну роботу та впровадження нових методик та технологій у сфері правоохоронної діяльності [11].

Керівники закладів вищої освіти в Україні виступають як ключові суб'єкти юридичного супроводження статутної діяльності закладів вищої освіти, які зобов'язані дотримуватися всіх відповідних законів, підзаконних нормативно-правових актів та положень, що регулюють освітню діяльність в Україні. Вони повинні уважно стежити за змінами в законодавстві та вчасно впроваджувати необхідні зміни у діяльність закладу вищої освіти для забезпечення відповідності всім вимогам [12]. Крім того, керівники закладів вищої освіти відіграють важливу роль у розробленні, затвердженні та виконанні статуту закладу вищої освіти. Крім того, керівники забезпечують ефективне використання фінансових ресурсів, ведення бухгалтерського обліку та звітності згідно з вимогами законодавства. Також керівники закладів вищої освіти забезпечують управління персоналом та високий рівень професійності та ефективності працівників. Вони також відповідають за забезпечення високого стандарту якості освіти, включаючи впровадження заходів з оцінки та підвищення якості освітнього проце-

су. Керівники закладів вищої освіти є також активно взаємодіють з громадськістю та державними органами. Вони підтримують діалог зі студентами, викладачами, батьками та іншими зацікавленими сторонами з метою покращення освітнього процесу та вирішення поточних питань [13, с. 130].

Так, керівники закладів вищої освіти в Україні виступають як основні «архітектори» освітнього процесу, відповідаючи за всі аспекти його діяльності: від юридичного супроводження та фінансового управління до забезпечення якості та представництва закладу вищої освіти.

Керівники закладів вищої освіти як суб'єкти забезпечення статутної діяльності часто стикаються з рядом ситуацій, що ускладнюють їхню ефективність та впливають на функціонування закладу в цілому. Перш за все, деякі керівники можуть проявляти недостатню ефективність у прийнятті стратегічних рішень, що може привести до втрати конкурентоспроможності закладу вищої освіти та недосягнення його цілей. На додаток до цього, неготовність до інновацій та змін може стати перешкодою для розвитку та модернізації закладу вищої освіти. Недолік взаємодії та відкритої комунікації між керівництвом та співробітниками може привести до непорозумінь, конфліктів та загального погіршення атмосфери в колективі. Крім того, недостатня ефективність у фінансовому управлінні може привести до фінансових труднощів та обмежити можливості розвитку та вдосконалення закладу. Непрофесійна поведінка або корупційні схеми з боку керівництва можуть підірвати довіру до закладу вищої освіти та його ре-

путацію. Недостатня увага до потреб студентів та персоналу також може виявитися серйозним обмеженням для розвитку закладу вищої освіти, оскільки це може призвести до зменшення мотивації та незадоволення серед цих груп. Недостатня увага до розвитку та підтримки наукових досліджень та інновацій може призвести до втрати актуальності закладу вищої освіти у науковому світі, а це, в свою чергу, може негативно вплинути на привабливість закладу вищої освіти для зарубіжних студентів та вчених.

Усі ці недоліки сприяють ускладненню процесу здобуття освіти та впливають на якість наданих освітніх послуг. Тому вирішення цих проблем вимагає системного підходу та активної роботи керівництва закладів вищої освіти для впровадження ефективних стратегій управління та зміцнення внутрішнього контролю. Крім того, важливо враховувати, що недоліки у керівництві закладом вищої освіти можуть призводити до втрати талановитих кадрів, які можуть перейти до конкуруючих установ або навіть залишити галузь освіти взагалі через недовіру до самої системи.

Висновки. Таким чином, обґрунтовано, що суб'єкти юридичного супроводження статутної діяльності закладів вищої освіти на різних рівнях спрямовують статутну діяльність закладів вищої освіти відповідно до вимог законодавства.

Стверджується, що Верховна Рада України як єдиний в Україні законодавчий орган відіграє важливу роль у забезпеченні юридичного супроводження статутної діяльності закладів вищої освіти в Україні. На рівні законів України визначено пра-

вовий статус закладів вищої освіти в Україні.

Зазначено, що Президент України виступає як самостійний суб'єкт у системі юридичного супроводження статутної діяльності закладів вищої освіти в Україні. Одним із основних завдань Президента України є підписання законів, прийнятих Верховною Радою України. Це стосується і законів у сфері вищої освіти. Президент України також виступає як суб'єкт права законодавчої ініціативи щодо внесення змін до законодавства у сфері освіти. Крім того, Президент України може брати участь у формуванні освітньої політики країни, виступаючи з ініціативами щодо реформування системи вищої освіти, підвищення якості освіти тощо.

Визначено, що Кабінет Міністрів України є ще одним ключовим суб'єктом юридичного супроводження статутної діяльності закладів вищої освіти в Україні, відіграючи важливу роль у формуванні та реалізації державної політики у сфері вищої освіти, а також у встановленні нормативно-правового середовища для функціонування закладів вищої освіти.

Встановлено, що Міністерство освіти і науки України виступає важ-

ливим суб'єктом у забезпеченні статутної діяльності закладів вищої освіти в Україні. МОН України розробляє та впроваджує нормативно-правові акти, які регулюють діяльність закладів вищої освіти, встановлюють правила та стандарти забезпечення якості вищої освіти. Ще однією важливою функцією є ліцензування та акредитація закладів вищої освіти.

Акцентовано увагу на тому, що Міністерство внутрішніх справ України відіграє важливу роль у юридичному супроводженні статутної діяльності закладів вищої освіти із специфічними умовами навчання, що входять до системи МВС України. Однією з ключових функцій МВС України в цьому контексті є розробка та впровадження нормативно-правових актів, які встановлюють правила функціонування та статутної діяльності закладів вищої освіти.

Зазначено, що керівники закладів вищої освіти відіграють значну роль у забезпеченні статутної діяльності своїх закладів. Вони відповідають за виконання законодавства, розвиток освітніх програм, забезпечення якості освіти та створення сприятливого середовища для навчання та досліджень.

Список використаних джерел

1. Кармазіна М., Бевз Т., Ротар Н. Регіональні політичні режими в Україні: підстави формування, специфіка функціонування, особливості трансформації. Київ: ІПіЕНД ім. І. Ф. Кураса НАН України, 2018. 248 с.
2. Кочин В. Правова сутність юридичної особи. *Юридична Україна*. 2013. № 5. С. 43-48.
3. Ухач В. З. Юридична деонтологія і професійна етика: навчальний посібник. Тернопіль: Вектор, 2015. 335 с.
4. Дзюба І. В. Адміністративно-правове регулювання діяльності територіальних громад в Україні : дис... канд. юрид. наук : 12.00.07. Дніпро, 2022. 250 с.

5. Адміністративне право України (загальна частина): навчальний посібник / О. І. Остапенко, М. В. Ковалів, С. С. Єсімов, Л. С. Гулак., Н. Я. Отчак, Л. О. Остапенко. Львів: НУ «Львівська політехніка», 2019. 504 с.
6. Зубарева Л. Ю. Бізнес-модель соціального підприємства на базі Міжнародного молодіжного дому ГО «Велика ідея» в м. Ковелі: кваліфікаційна робота: (073 «Менеджмент»). Львів: УКУ, 2023. 81 с.
7. Villadangos M. The central role of Parliament. A critical theory of functions. *Revista Brasileira De Direito*. 2018. № 14 (3). pp. 24-54.
8. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-вр.: Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст. 141
9. Байбак А. Г. Деякі особливості нормотворчої діяльності Кабінету Міністрів України // Шлях успіху і перспективи розвитку (до 26 річниці заснування ХНУВС) Матеріали міжнар. наук.-практ. конф.(м. Харків, 20 листоп. 2020 р.). Харків: ХНУВС, 2020. С. 73-75.
10. Шкарлет С. Освіта України в умовах воєнного стану: інформаційно-аналітичний збірник. Київ, 2022. 358 с.
11. Крамаренко Ю. Розвиток закладів вищої освіти зі специфічними умовами навчання - запорука формування довіри до правоохоронних органів // ДДУВС : сайт. URL: <https://dduvs.edu.ua/2021/03/31/rozvytok-zakladiv-vyshhoi-osvity/> (дата звернення: 25.11.2023)
12. Статут Харківського національного університету внутрішніх справ: Наказ МВС України від 15.05.2012 № 429. URL: <https://univd.edu.ua/files/generaldocs/regulations.pdf?ver=2021>. (дата звернення: 25.11.2023)
13. Зайченко О. І., Кузнецова В. І. Управління людськими ресурсами : навч. посібник. Івано-Франківськ: Лілея НВ, 2015. 232 с.

T. Melnyk, PhD student of the Kharkiv National University of Internal Affairs
ORCID: 0009-0006-8890-4646

Peculiarities of the administrative and legal status of subjects of legal support of statutory activities of higher education institutions

The article emphasizes that subjects of legal support of the statutory activities of higher education institutions at different levels direct the statutory activities of higher education institutions in accordance with the requirements of the law.

It is claimed that the Verkhovna Rada of Ukraine, as the only legislative body in Ukraine, plays an important role in providing legal support for the statutory activities of higher education institutions in Ukraine. The legal status of higher education institutions in Ukraine is determined at the level of Ukrainian laws.

It is noted that the President of Ukraine acts as another subject in the system of legal support of the statutory activities of higher education institutions in Ukraine. One of the main tasks of the President of Ukraine is to sign laws adopted by the Verkhovna Rada of Ukraine. This also applies to laws in the field of higher education. The President of Ukraine also acts as the legal subject of the legislative initiative to amend the legislation in the field of education. In addition, the President of Ukraine can participate in the formation of the country's educational policy, tak-

ing initiatives to reform the higher education system, improve the quality of education, etc.

It was determined that the Cabinet of Ministers of Ukraine is another key subject of legal support for the statutory activities of higher education institutions in Ukraine, playing an important role in the formation and implementation of state policy in the field of higher education, as well as in establishing a regulatory and legal environment for the functioning of higher education institutions.

It has been established that the Ministry of Education and Science of Ukraine is an important subject in ensuring the statutory activities of higher education institutions in Ukraine. The Ministry of Education and Science of Ukraine develops and implements normative legal acts that regulate the activities of higher education institutions, establish rules and standards for ensuring the quality of higher education. Another important function is licensing and accreditation of higher education institutions.

It is noted that heads of higher education institutions play a significant role in ensuring the statutory activities of their institutions. They are responsible for implementing legislation, developing educational programs, ensuring the quality of education, and creating a conducive environment for learning and research.

Keywords: *subjects, legal support, administrative and legal status, statutory activity, institutions of higher education.*